

Co hledat? hledej

- FOLKfórum Folk žije! **Hrubky** Notování Po(h)ločas Povídky Trapsavec
 Velké recenze Malé recenze Dobře uleželé recenze **Povídáčky** Vyšlo jinde

Kalendář

<< Říjen 2017 >>

Po	Út	St	Čt	Pá	So	Ne
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

Přihlášení

Uživatelské jméno

Heslo

Pamatovat

Zapomenuté údaje?
 Nemáte dosud profil?
 Vytvořit jej!

Diskuze

[04.10.-13.25] Vašek Müller
Mohelnický dostavník: počasím st...
 Pěkná reportáž! Aligátorovi

29.09.2017 **MOHELNICKÝ DOSTAVNÍK: POČASÍM STUDENÝ, ATMOSFÉROU VŘELÝ** (Tomáš Hrubý)

Povídáčky

Začnu notoricky známým faktem: **Mohelnický dostavník** začíná v pátek soutěží kapel. Soutěž začíná brzy; hned po úvodním ceremoniálu, který probíhá přesně v 16.00. Jednou jsem jí viděl celou. Jednou (loni) většinu. Jinak zpravidla něco mezi půlkou a posledními tóny. No a letos vůbec nic; bylo to v práci hodně zběsilé. Zato mohu konečně skromně odhalit: byl jsem to já, kdo přivezl do Mohelnice suché nebe. Hodiny jsem se probíjel po dálnici i okreskách ve zničujícím dešti, na který jsem si musel svítit mlhovkami, a když jsem přijel po osmé hodině do mohelnického autokempu, právě dopadaly na zem poslední kapky. Úvodní vlajka prý zněla ještě za slunného odpoledne, zato to, co přišlo potom, muselo být i podle počtu kaluží a viskozity vytvořeného bahna velmi drtivé. Po „zbytek“ festivalu pak bylo sice relativně chladno, ale spadlo už jen pár kapek, déšť to nebyl. Tímto oznámením bych meteorologickou část reportáže uzavřel: působí možná úsměvně, možná nepatřičně, ale když ono je to nakonec to nejdůležitější, co určí úspěch festivalu. Konec konců, nálada i komunikativnost šéfa festivalu Pavla Aligátora Nenkovského se zlepšovala v úzké návaznosti na vývoj počasí... Diváci páteční deštivý atak vydrželi, nikdo snad neodjel, podle mých skromných odhadů patřila zaplněnost hlediště k těm největším, které jsem v Městských sadech zažil.

8

Neděle – to je v Mohelnici vždy velmi malé území vklíněné mezi vylezení ze spacáku a polední zvony uvádějící závěrečnou *No to se ví*, stahování vlajkoslavy a salvy ze severánských pušek. Co je malé kvantitou, bývá velké kvalitou: nedělní dopoledne patří vždy scéně **Rádia Proglas** a dramaturgii Milana Tesáře, na kterou se hodně těším. Letos to s kvalitou bylo přesně stejné: napřed **Spolektiv**, patrně poprvé v Mohelnici, prvních pár písní se s publikem trochu očíhávali a pak se lidi k mé velké radosti rozhodli, že Spolektiv je to ono. Milanova jasnozřivost pozvala letošní držitele Anděla za folk a country **Martina Trchovou & Trio** – to byl jednoznačně jeden z vrcholů letošního Mohelnického dostavníku. A úplný závěr – kapela, kterou jsem na tomto postu slyšel již víckrát (minimálně 2012) a která se na něj velmi hodí, protože jsou to miláčky publika a o závěr festivalu se dobře postarají, tedy **Marien**. Letos mě překvapili a potěšili tím, že zařadili dost novinek nebo pseudonovinek – tím myslím třeba píseň, se kterou soutěžila v roce 1992 na Mohelnickém dostavníku Poupata. Nebo *Hotel/California*: ten jsem sice od nich neslyšel poprvé, ale mohelnický poslech mě utvrdil v přesvědčení, že to s ním jako pevnou součástí repertoáru myslí vážně. (Jestli je to dobře nebo ne, nechám na vás.) Nebo sólový vítův protestsong o tom, jak nácek žve na skautku.

Aligátor s cenou Spolku
 foto: autor